

Forholdet inden 1880 for Nyborgs Bedkommende saa overordentlig overstueligt, idet hele Bestemmelsen derom var, at der baade i Skibs- og Vareafgift i Stedet for beregnet efter Tons skulde betales en fast maanedlig Afgift af 266 $\frac{2}{3}$ Kr., da nu dette Beløb multipliceret med 12 netop giver 3,200 Kr., er det uden stor Vanskelighed og uden at anstille vanskelige større Beregninger, at jeg er kommen til det Resultat, at inden 1880 var Havneindtægten af Skibs- og Vareafgiften for Nyborg 3,200 Kr. Den ærede Ordfører vil se, at det er ganske uden Tæftenspillerkunst, ganske naturligt, at jeg har kunnet oplyse dette. Den ærede Ordfører meddelte, at han ikke vidste dette, at han ikke havde hørt det i Udvalget. Ja, det er ganske rigtig, jeg har ikke kunnet oplyse det før, fordi jeg ikke har vidst det før, men saa snart jeg har faaet det at vide, har jeg ogsaa søgt at gjøre de ærede Medlemmer af Thinget bekendte dermed. Jeg bebrejder ikke det ærede Flertal, at det ikke har skaffet sig eller ikke har havt disse Oplysninger, men jeg siger, at naar disse Oplysninger foreligge, og det altsaa viser sig, at der er saa overordentlig mange Momenter, der ikke have været bekendte for Thinget, saa maatte dette naturlig lode til enten at sige: lad os gaa den sikke Vej, nemlig i dette Tilfælde her overfør de to Byer at stole paa, at den Overenskomst, som er sluttet paa Statens Vegne, Indenrigsministeriet vedkommende, er forsvaerlig, og vedtage de 12,000 Kr. til Korsør og de 5,000 til Nyborg — eller at sige: lad os hellere opsætte Afgjørelsen til næste Aar end at vedtage Noget, som maaste ikke vil være fuldkomment retfærdigt.

Ordføreren (Tauber): Den megen Værdom, som fandtes i Tillæg B. fra ifjor, skriver sig, som bekendt, fra den ærede Indenrigsminister, og vi have ikke havt nogen som helst Marsag til at tvivle om, at naar den Art af Beregninger ikke lod sig anstille i saa kort Tid, og naar vi ikke kunne faae dem ifjor, saa kunne vi heller ikke faae dem i Aar, saa meget mere som vi have givet den høitærede Minister Anledning til at give os de Oplysninger, han kunde ønske at give os i denne Sag. Det vilde egentlig være naturligt, naar den høitærede Minister vidste, at Sagen skulde for igjen i Aar, at han da

i Aar søgte at tilveiebringe de Oplysninger, han paa Grund af manglende Tid ikke har anset det for muligt at tilveiebringe ifjor. Hvad de Oplysninger angaar, som det ærede Medlem nu kom med, saa ligge de jo ganske nær, naar Taxten for Nyborg, saaledes som han oplyste, inden 1880 var fast. Jeg vil imidlertid tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Udvalget ikke i det Hele taget er gaaet til den yderste Grændse af, hvad det kunde. Det viste sig nemlig, at for Nyborgs Bedkommende have Afgifterne været snart lidt stigende, snart lidt dalende i de Aar, hvorom der foreligger Oplysninger, men for Korsørs Bedkommende have de været stærkt stigende. Af den Grund var der ikke nogen Marsag for Udvalget til at fravige det Skøn, som Ministeren havde truffet for Nyborgs Bedkommende. Det viste sig her, at Tallene vare i det første Aar 5034, i det andet Aar 5716, i det tredje Aar 5259. Det viste sig altsaa, at Summen bevæger sig der omkring, snart stigende lidt, snart dalende, hvorimod der for Korsørs Bedkommende viste sig en stærk Stigen. Saa meget mere Marsag maatte der altsaa være til at antage, at Indtægterne der tidligere havde været lavere, og at det kun er i de sidste Par Aar, at de ere stegne til over 12,000 Kr. Udvalgets Flertal har derfor i det Hele taget ikke fundet nogen Anledning til at fravige den høitærede Ministers Skøn overfor Nyborg, men det har derimod fundet, at den høitærede Minister har taget for meget Hensyn til de sidste Par Aar for Korsørs Bedkommende, hvori Indtægterne ere stegne saa stærkt. Dersom nu Korsør skulde vise sig at faae en større Indtægt efter dets Havnetaxt, beregnet for 6 Aar, end de 10,000 Kr. som Udvalgets Flertal foreslaar, saa vil det jo efter Flertallets Mening være rimeligt, at Byen faar et Tillæg. Paa den anden Side finder Udvalgets Flertal ikke, at der er Grund til at gaa ud over de 10,000 Kr., naar der skal træffes et Skøn efter de Oplysninger, som foreligge. Og her er jo fra alle Sider Tale om at træffe et Skøn, ikke om at give Folk, hvad man bestemt kan beregne, at de have Ret til; deri tager det ærede Medlem af Mindretallet Jesl, her er ikke Tale om andet end et Skøn. Dersom det derimod skulde vise sig efter en bestemt Beregning, som den høitærede Minister ikke